

Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America Inc. (przedstawiciele: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni i R. Antonini, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro, S. Marquardt i A. De Gregorio Merino, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. J. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown i E. Righini, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (sprawa C-120/06 P) (przedstawiciele: Braquehais Conesa i M. Muñoz Pérez, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Radę Unii Europejskiej i Komisję Wspólnot Europejskich: Królestwo Hiszpanii (sprawa C-121/06 P) (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielkiej izby) z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-69/00 FIAMM i FIAMM Technologies przeciwko Radzie i Komisji, którym oddalił on jako nieuzasadnioną skargę odszkodowawczą mającą za cel uzyskanie naprawienia szkody, którą wnoszący odwołanie mieli ponieść w następstwie środków odwetowych zastosowanych przez władze amerykańskie — w ramach sporu dotyczącego Europejskiego reżimu przywozu bananów — w stosunku do grupy produktów pochodzenia wspólnotowego, w tym akumulatorów, produkowanych i wywożonych przez nich.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielkiej izby) z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-135/01 Fedon & Figli i Fedon America przeciwko Radzie UE i Komisji WE, którym oddalił on jako nieuzasadnioną skargę odszkodowawczą mającą za cel uzyskanie naprawienia szkody, którą wnoszący odwołanie mieli ponieść w następstwie środków odwetowych zastosowanych przez władze amerykańskie — w ramach sporu dotyczącego Europejskiego reżimu przywozu bananów — w stosunku do grupy produktów pochodzenia wspólnotowego, w tym opraw okularowych, produkowanych i wywożonych przez nich.

Sentencja

- 1) Odwołania główne zostają oddalone.
- 2) Odwołania incydentalne zostają oddalone.
- 3) *Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies LLC, Giorgio Fedon & Figli SpA et Fedon America, Inc.* pokrywają koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Wspólnot Europejskich.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 108 z dnia 6.5.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 września 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Madrid — Hiszpania) — CEPESA, Estaciones de Servicio SA przeciwko LV Tobar e Hijos SL

(Sprawa C-279/06) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Porozumienia między przedsiębiorstwami — Artykuł 81 WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuły 10-13 — Rozporządzenie nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) — Zawarta między podmiotem prowadzącym stacje paliw a przedsiębiorstwem paliwowym umowa o wyłączną dostawę produktów ropopochodnych — Wyłączenie)

(2008/C 285/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CEPESA, Estaciones de Servicio SA

Strona pozwana: LV Tobar e Hijos SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Madrid — Wykładnia art. 81 ust. 1 WE oraz art. 10–13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. 85 ust. 3 traktatu do kategorii umów w sprawie wyłącznego zakupu (Dz.U. L 173, s. 5) — Umowy w przedmiocie wyłącznej dystrybucji paliw silnikowych i olejów napędowych mogące być umowami agencji lub komisju, lecz zawierające pewne szczególne elementy

Sentencja

- 1) Umowa o wyłączną dostawę paliw silnikowych i olejów napędowych, a także smarów i innych produktów pochodnych może wchodzić w zakres stosowania art. 81 ust. 1 WE, jeśli podmiot prowadzący stację paliw przyjmuje na siebie przynajmniej w znacznej części ryzyko finansowe i handlowe związane ze sprzedażą tych produktów osobom trzecim, a umowa ta zawiera klauzule mogące naruszyć konkurencję, takie jak klauzula dotycząca ustalania detalicznych cen sprzedaży. W przypadku, gdy podmiot prowadzący stację benzynową nie przyjmuje na siebie takiego ryzyka lub przyjmuje tylko jego nieznaczącą część, w zakres stosowania tego postanowienia mogą wchodzić jedynie zobowiązania nałożone na podmiot prowadzący stację paliw w ramach oferowanych przezeń zleceńodawcy usług pośrednika, takie jak klauzula w przedmiocie wyłączności i zakazu konkurencji. Do sądu krajowego należy poza tym sprawdzenie, czy skutkiem umowy zawartej w dniu 7 lutego 1996 r. między CEPESA Estaciones de Servicio SA a LV Tobar e Hijos SL jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.
- 2) Umowa o wyłączną dostawę taka jak ta, o której mowa w poprzednim punkcie niniejszej sentencji, może zostać objęta wyłączeniem grupowym przewidzianym w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. [81] ust. 3 traktatu do kategorii umów w sprawie wyłącznego zakupu, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., jeśli spełnia ona ustanowioną w art. 12 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia przesłankę

maksymalnego okresu obowiązywania wynoszącego 10 lat oraz jeśli w zamian za wyłączność dostawca przyznaje podmiotowi prowadzącemu stację benzynową znaczne korzyści gospodarcze, które przyczyniają się do polepszenia dystrybucji, ułatwiają rozpoczęcie lub modernizację prowadzenia stacji paliw oraz obniżają koszty dystrybucji. Do sądu krajowego należy ocena, czy te przesłanki zostały w zawisłej przed sądem krajowym sprawie spełnione.

- 3) Wykładni art. 10–13 rozporządzenia nr 1984/83, zmienionego rozporządzeniem nr 1582/97, należy dokonywać w ten sposób, że wykluczają one zastosowanie wyłączenia grupowego do takiej umowy o wyłączną dostawę, która przewiduje ustalanie przez dostawcę detalicznej ceny sprzedaży. Do sądu krajowego należy sprawdzenie, czy zgodnie z prawem krajowym klauzula umowna w przedmiocie tej ceny sprzedaży może zostać zmieniona w drodze udzielenia przez dostawcę jednostronnego zezwolenia takiego jak to udzielone w zawisłej przed sądem krajowym sprawie, a także czy nieważna z mocy prawa umowa może stać się ważna wskutek takiej zmiany tej klauzuli umownej, w efekcie której klauzula ta staje się zgodna z art. 81 ust. 1 WE.
- 4) Przewidziana w art. 81 ust. 2 WE nieważność z mocy prawa dotyczy całości umowy tylko wtedy, gdy niezgodnych z ust. 1 tego artykułu klauzul nie da się oddzielić od samej umowy. W przeciwnym razie skutki tej nieważności dla pozostałych elementów umowy nie podlegają prawu wspólnotowemu.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-305/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport kombinowany towarów między państwami członkowskimi — Dyrektywa 92/106/EWG — Końcowy przewóz drogowy stanowiący integralną część transportu kombinowanego — Wymóg greckiego zezwolenia na przewóz drogowy)

(2008/C 285/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republice Greckiej (Przedstawiciel: S. Chala, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 4 dyrektywy Rady nr 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych przepisów dla niektórych rodzajów transportu kombinowanego towarów pomiędzy państwami członkowskimi (Dz.U. L 368, s. 38) — Końcowy przewóz drogowy stanowiący integralną część transportu kombinowanego — Wymóg greckiego zezwolenia na przewóz drogowy

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-316/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych)

(2008/C 285/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 30 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40) — Brak zapewnienia by ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddawane wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu (aglomeracje Bray, Howth, Letterkenny, Shanaganagh, Sligo i Tramore County)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji określonych jako IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo i IE45, Tramore County Waterford, by ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddawane wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. oraz nie zapewniając, by wspomniane zrzuty w przywołanym terminie spełniały odpowiednie wymagania załącznika I.B do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 30 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 tej dyrektywy.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.